

«ЇДЬТЕ НА НОВІ СТАВЦИ...»

Давно це було. На місці нинішнього села Новоставці шуміли прадавні ліси, несли свої води у красуню Горинь невеличкі річечки. Одні з них брали свій початок десь далеко за обрієм, а кілька грайливих струмочків витікали з численних джерел, що нуртували з-під землі цілющою водою.

Десь поруч пролягав битий шлях, по якому, ціле літо вдень і вночі скрипіли чумацькі вози.

Якось проїжджав цим шляхом один вельможа, що жив у місті, але мав маєтки у навколишніх краях. Сподобалась йому

місцевість, багата на ліси, річки, луги. Господарське око враз оцінило не лише казкову красу, а й побачило неабиякі вигоди. І вирішив пан закласти ставки на берегах річечок, що густим мереживом вкрили незаймані простори.

Через деякий час красувалися, виблискуючи водяними плесами, кілька чепурних ставочків. Догля-

дати за ними вельможа поставив своїх людей з міста. А слід зазначити, що він дуже любив ставки, мав їх багато у своїх володіннях. Тому, посилаючи людей саме сюди, він говорив: «Поїдете на нові ставци».

Згодом кілька сімей, щоб не долати велику відстань, вирішили поселитися біля панських

ставків. До них приєдналось іще кілька безземельних родин, і виникло на берегах ставків невеличке поселення. За звичкою стали називати його «Нові ставци». Через деякий час вимова та написання дещо змінилися, і до нас дійшла вже сучасна назва села — «Новоставці».

Борис ЯКОБЧУК,
житель с. Бугрин.